

Izhaja vsak ponedeljek
in četrtek ob 8. uri
— predpoldne. —
Stane za celo leto 16 L.,
za pol leta 8 L., za četr-
tina leta 4 L. Za inozemstvo
celo leto 20 L.
Na naročila brez
dopolnane naročnine se
ne oziramo.
Odgovorni urednik:
RICHARD OREL.

GORIŠKA STRAŽA

Številka 57

V Gorici v četrtek 19. julija 1923.

Letnik VI.

Nefrankirana pisma se
ne sprejemajo. Oglasi
se računajo po dogovo-
ru in se plačajo vnaprej.
List. izdaja konsorcij
„GORIŠKA STRAŽA“
Tisk. S. Spazzal
v Trstu.
Uprava in Uredništvo:
ulica Mameli 5.
(prej Scuole).

Primorskim rojakom.

Postanec Šček nam je poslal iz Rima sledečo izjavo, katero priobčujemo, da mu damo možnost samoobrambe proti napadu «Edinosti» od 10. t. m.

Med preobilnim delom, ki ga že tri tedne vršim v Rimu, sem dobil na mizi v zbornici «Edinosti» od 10. julija, v kateri me gospod dr. Jožef Wilfan ostro napada.

Ta napad zahteva od mene, da podam primerno izjavo svojim volilcem v pojasnilo.

Dokazati hočem le dvoje: da sem bil vselej proti časopisnim prepričanjem in zahtevam vselej, da se poravnajo spori doma potom razsodišč. To dvoje hočem dokazati in pustiti vse drugo ob strani.

IZMENJAVA DENARJA

Ko se je imela odločiti usoda našega neizmenjanega denarja, sem vedel takoj, da je položaj zelo resen in težaven. Kajti v Rimu in Belgradu sta se borili za izmenjavo dve struji. Prva je zahtevala, da se izmenja denar zadrugam in zasebnikom in potem šele bankam, druga se je pa borila v prvi vrsti za banke. Poslednja struja je bila zelo močna in nevarna, ker so stali za njo bogatini, nadzorniki in upravni svetniki bank, ki imajo v politiki veliko besedo. Treba se je bilo pripraviti na težko borbo.

Tako so stale stvari, ko naenkrat zvedemo, da odločitev ne pade ne v Rimu in ne v Belgradu, ampak v Genovi, kjer se je vršila konferenca. Doznali smo tudi, da so poslali bankirji več zagovornikov v Genovo. Kaj je bilo storiti? Za vsakega pametnega človeka je bil položaj jasen. Tudi zastopnik našega narodnega vodstva mora v Genovo, da brani naše zadrugne. Ker je bil dr. Wilfan tedaj naš voditelj in se sam ni spomnil, da je treba odpotovati, smo poslali iz Gorice v Trst posebnega odposlanca, naj ga na to spomni. Odposlanec se je javil pri drju Wilfanu in mu rekel: «Gospod doktor, tudi mi moramo v Genovo. Pojdite v Genovo zagovarjat pravice naših zadrug.»

Dr. Wilfan ni hotel niti poslušati in je odgovoril:

«NE GREM!»

To je bila usodna beseda. Odposlanec pa ni se odjenjal in je PROSIL drja Wilfana. «Če ne greste Vi, dajte komu drugemu pooblastilo, da zastopa on naš narod v Genovi.»

Tudi to vabilo je bilo naravno in samo ob sebi umljivo. Toda dr. Wilfan je kratko in odločno izjavil. «Ne! Ne dam nikomur! Z Bogom!»

V tem trenutku sem bil gotov, da se vname boj.

Kajti volilci, roko na srce! Ali smo mogli na to «molčati»? Nemogoče! Če bi bili molčali, bi bili izdajali interese ljudstva. Ravnanje drja Wilfana je bilo nezaslišano. Tako nezaslišano je bilo, da bi bil v normalnih razmerah kot politik nemudoma likvidiran. Le «slogi» se ima zahvaliti, da se to ni zgodilo.

Kaj sem hotel storiti? Ali sem hotel začeti odkrit boj v javnosti? Ne! Poslal sem tržaskim gospodom, in sicer potom «Edinosti» pismo, v katerem sem predlagal, naj se takoj sestavi nepristranski odbor, ki naj zadevo preišče in razsodi v blagor ljudstva. Hotel sem torej, da se izvojuje boj v domači hiši. Gospodje so moj predlog odklonili.

NARODNI SVET.

Pozneje se je večkrat dogodilo, da je dr. Wilfan zanemarjal svoje dolžnosti do volilcev in do goriske organizacije. Slučaji so se množili v škodo naše politike. Videl sem zopet, da so spori pred izbruhom.

Kaj sem hotel storiti? Odkrit boj med ljudstvom? Ne! Predlagal sem, da se stvar razčisti in razsodi pred Narodnim svetom, torej v domači hiši. Ker je bil dr. Wilfan obtožen, je jasno, da ni mogel biti sam v razsodišču. Jaz sem za svojo osebo prostovoljno odklonil članstvo Narodnega sveta. Ta moj predlog je bil tako umljiv, jasen in pravičen, da ga je moral vsak trezen človek odobriti. Kaj so pa rekli v Trstu na moj predlog? Enoglasno so izjavili: «Mi hočemo, da naj bo dr. Wilfan nele član, ampak tudi predsednik Narodnega sveta. Če se to ne zgodi, se Narodni svet ne ustanovi.»

Ko sem videl, da so gospodje v Trstu udarjeni s slepoto, sem se obrnil s pismom na drja Wilfana in ga prosil, naj se z ozirom na težki položaj odpove članstvu Narodnega sveta, kakor sem storil prostovoljno jaz. Pismo mi je šlo od srca in čakal sem s skrbjo na resilno besedo. Ena beseda bi bila rešila vse. Čakal sem tedne in tedne, a zastoj. Na svojo žalost sem med tem zvedel, da je šlo moje pismo v koš.

NOV SLUČAJ.

Nahajamo se zopet v sličnem položaju. V Rimu sem prejel več pisem in vprašanj iz domovine in med drugim so me povpraševali, če je res, da se zatvori slovenska idrijska gimnazija in kdo je kriv, da se to zgodi. Ker ne utegnem na vsako pismo posebe odgovoriti (so dnevi, ko leži pred mano do 70 pisem), sem odgovoril v skupnem pismu, ki je izšlo v celoti le v «Malem listu». Kaj sem hotel odgovoriti v tem pismu glede krivde? Resnico ali ne? Odločil sem se za čisto resnico in povedal, da nosi glede idrijske gimnazije največ krivde gospod dr. Wilfan. Da bi ne mislili, da govorim tja vendan brez premisleka in razuma, sem istočasno predložil takojšnjo ustanovitev nadstrankarskega odbora, ki naj preišče mojo trditve. Dolžnost drja Wilfana je bila, da sprejme nemudoma predlog. Mesto tega me je začel po časnikih zafrovati. Meni pa ne gre za zafrovanje, temveč za resnico in zato stavim JAVEN POZIV NA DRJA WILFANA, naj mi da vendar možnost, da iznesem vse pritožbe, ki jih imam proti njemu, pred nepristransko razsodišče. Čemu se temu, gospod doktor, upirate?

Javno trdim in izjavljam, da je bilo Vase delovanje v mnogih rečeh škodljivo in kvarno za naše ljudstvo. Ali Vam to ne zadostuje? Stopimo pred sodbo Narodnega sveta!

Seveda je prvi pogoj za trezno in nemoteno sodbo, da so sodniki nad Vami in nad mano, da Vas in mene ni v Narodnem svetu. Jaz povem razsodišču svoje, Vi svoje, potem naj ono stvar preišče in razsodi!

Gospod doktor! Pred vso javnostjo Vam slovesno zagotovem, da se bom razsodišču Narodnega sveta povsem pokoril in sprejel katero koli razsodbo. To je moj predlog! Ako ga ne sprejmete, Vas bom smatral za moža, ki mu je zadostitev njegovega napuha vse prej nego korist ljudstva.

Ako bi dr. Wilfan odklonil moj predlog, pa veljaj tale poziv na volilce:

«PRIMORSKI ROJAKI!»

V težki uri se obračam do Vas! Obracam se do Vas kot poslanec, ki je žrtvoval vse svoje sile v dobrobit svojega ljudstva in ki mu je pri srcu napredek naroda! Zato je moja dolžnost, da priznam, kar je pri nas dobrega, a tudi da pokažem na to, kar je med nami slabega.

Ker je po mojem dr. Wilfan s svojimi dejanji in s svojo pasivnostjo narodu delal škodo, ker on osebno ovira ustanovitve Narodnega sveta in ves narod na Primorskem se ni imel moči, da bi drja Wilfana prisilil, da se ukloni visji potrebi, Vas prosim, da mi daste priliko, da iznesem svoje pritožbe pred narodno komisijo.

Prosim Vas, primorski volilci, prisilite drja Wilfana, da se ukloni in dovoli, da se takoj imenuje narodna komisija, v kateri bodo zastopniki vseh misljenj in vseh stanov.

Ta odbor naj bi kot najvišje razsodišče preštel spor, pretesel pritožbe vseh organizacij in naj bi sodil ter razsodil.

Da pa bi se ne vlekel ta predlog v večnost, si usojam predložiti imena nekaterih rojakov, ki naj bi bili člani razsodišča:

Za kmete: Andr. Kante — Velikidol, Ivan Kocjan — Žirje, Franc Humar — Hudajužna. Za učiteljstvo: ravn. Ign. Križman — Gorica, Josip Pahor — Sezana, Leopold Paljk — Lokavec; za župane: Anton Muha — Lokev, Kristjan Bavdaž, predsednik Županske zveze — Kanal. Za proste stanovce: inženir Ant. Radović — Nabrezina, dr. Vladimir Glaser — Gorica, za obrtnike: Černigoj — Cesta; za trgovce Vek. Jogan — Sezana, Avg. Praprotnik — Lokev; za časnikarje: gl. urednik «Edinosti» F. Peric in gl. urednik «Straže» dr. Besednjak; za duhovnike: Ivan Rejec — Sv. Križ; za delavce: Kjuder — Trst (dolgoletni odbor nik trž. društva «Edinosti»); za odvetnike: dr. Ferluga (kot zaupnik društva «Edinosti») — Trst in dr. St. Brajša — Gorica.

Kajpada se da ta seznam tudi popraviti.

Volilci! S tem sem Vam jasno dokazal, da mi ni za spore, ampak za resnico in mirno poravnavo. V prepričanju, da smatrate vsi do zadnjega pot, ki sem jo začrtal za sporazum, za pravo, predvsem pa za pošteno, pričakujem Vašega sklepa!

Rim, 18. julija 1923.

ŠČEK VIRGILIJ.

Kaj se godi po svetu?

V rimski zbornici se je vršila v nedeljo seja zgodovinske važnosti. Mussolini je predlagal parlamentu, naj izreče njegovi vladi zaupnico in odobri glavna načela novega volilnega reda. Izid glasovanja je tako presenetljiv in nenavaden, da ga je težko razumeti, če ne pojasnimo našim bravcem razmer in posebnosti naše države. Kdor hoče umeti nedeljsko sejo v Rimu, si mora predočiti natančno vse dogodke, ki so se odigrali v zadnjih tednih v prestolnici države in na deželi. Mi smo že poudarili, kakšen pritisk je izvajal fašizem na Vatikan, kako so vničili ljudovcem v mestu Monzi tiskarno, knjigarno in papirnico, kako so odstavili številne občinske zastope liberalcev in nastopili s silo pri občinskih volitvah na deželi. Danes lahko dodamo, da so udušili tri liste komunistične in republikanske stranke.

Vlada je dala zastražiti parlament od Narodne brambe in fašistovski vojaki so taborili v spodnjih prostorih zbornice. V Rimu se je praznovala dan pred sejo posvetitev nove fašistovske zastave, katere slavnosti se je vdeležilo veliko število oboroženih fašistov. Rimsko občinstvo je bilo mnenja, da to zbiranje Narodne brambe ni slučajno, temveč nalašč organizirano. V tem prepričanju jih je potrjevala pisava fašistovskega dnevnika «L'Impero», ki je zadnji teden ljuto napadal parlament. Ko je videl, da utegne glasovati zbornica proti vladi, je začel prinašati proti parlamentu grožnje, tiskane v debelih črkah čez celo stran. V soboto so čitali poslanci v «Imperu», da je za fašiste ponižujoče, da ljudski zastopniki v parlamentu sploh diskutirajo o fašizmu. «Človeku se zelo dec prebrača, že ko jih sliši govoriti. Da jih poslušamo, kako kritizirajo fašizem, pa je naravnost proti naravno. Doli s parlamentom! Živela fašistovska revolucija!» Impero opominja parlament na Mussolinijeve

besede od 16. novembra, ko je javno izjavil, da bi bil lahko spremenil zbornico v taborišče fašistovskih oddelkov in razgnal parlament, ko bi bil le hotel. In tik pred sejo je prinesel l'Impero čez celo stran tiskana vprašanja: »In če se dvigne proti parlamentu ljudska togota, kdo ga bo branil? Morda naskakovalne čete Narodne brambe, ki jih je hotel parlament dati postreliti? Morda armada, katero je dal parlament opljavati od rdeče druhali?«

Beg v Švico.

Toda fašistovski list se ni zadovoljil s splošnimi napadi proti parlamentu. Vrgel se je na osebe najodličnejših voditeljev opozicije. Uvedel je v svoje izdaje poseben oddelek pod naslovom »Vigilati speciali«, po naše »Posebno nadzorovani«, kjer je obdeloval po vrsti najnevarnejše nasprotnike fašizma. Povedal jim je odkrito, da jih drži fašizem stalno na piki, da nadzoruje vsak njih korak, vsako dejanje, vsako njih kretnjo in da je pripravljen jih prijeti vsak trenutek za vrat. Napadeni so bili Sturzo, Turati, senator Albertini, ki je vodja «Corriere della Sera», ter profesor Amendola, voditelj Nittijevih poslancev. Senator Albertini se ni čutil več varnega in je pobegnil s svojim bratom čez mejo v Švico. Ostali gospodje so kazali na zunaj več poguma. Amendola je imel v parlamentu oster govor proti vladi. Turati se je izjavil proti Mussoliniju in rekel, da na njegovo skupino prav nič ne vpliva strahovanje fašistov. »Najboljši sistem premagati bojazen je ta, da je človek nima.« Tudi ljudska stranka se je držala trdno in izjavila, da se vladi ne bo vdala. Isto so naredili demokratje, ki jim načeljuje Alessio.

Mussolinijev govor!

V tem je podal Mussolini vladno izjavo in utemeljeval v dolgem govoru stališče fašistovske stranke. Nik-

dar ne bodo fašisti izpustili iz rok vlade. »Oblast imamo in jo držimo in jo bomo branili proti vsakomur: tukaj je revolucija v tej trdni volji ohraniti oblast. Govorijo o svobodi, toda imeti je treba pogum in priznati: ko vpijejo »živio svoboda, si mislijo »doli s fašizmom«. Obstajajo pač svoboščine, a svoboda ni nikdar obstajala. Italijansko ljudstvo ne zahteva v tem trenutku od mene svobode. Vi povprašujete, kedaj se bo fašizem spametoval. Jaz ne želim, da se to kmalu zgodi. Vidim raje, da ostane še nekaj časa tak, kot je, dokler se ne bodo vsi vdali v izvršeno dejstvo in sprejeli lepo bojno dušo fašizma. Skratka: dokler obstaja opozicija, ki se noče vdati in misli na vstajenje, se ne bomo razorožili. Skušnja vas je morala pač že naučiti, da pojedete po tej poti v pogubljenju. Imam dolžnost, da vam povem, da je od vašega glasovanja odvisna vaša usoda. Poslušajte tajne opomine vaše vesti in neukrotljiv krik naroda.«

Nepričakovano glasovanje

Tu se je zgodilo nekaj, česar slovenski človek skoro ne more razumeti. Ljudje, ki so do zadnjega trenutka nastopali in govorili proti vladi, so glasovali zanjo. Stranke, na katere pritiska fašizem z vso silo, so mu izrekli zaupanje. Bivši ministerski predsednik Bonomi, ki je bil referent opozicijske manjšine, je izjavil, da bo sicer radi doslednosti sam glasoval proti, toda njegova skupina (soc. reformisti) da pojde z vlado. Amendola, ki je imel v parlamentu krepak in oster govor proti vladi, je izjavil, da se vzdrži glasovanja, toda vsi njegovi prijatelji (Nittijevci) so glasovali za. Falcioni, ki je bil član protivladne opozicijske manjšine, je obljubil, da glasuje za vlado. In tako je padla izjava za izjavo. Ljudovci so se zbrali na posvetovanje in razpravljali o položaju. Izmed navzočih je glasovalo 39 proti vladi, 41 se je pa izreklo za to, da se stranka vzdrži glasovanja. In tako je zmagal predlog, da se ljudovci vzdržijo. Njihov predsednik Degasperri je objavil zbornici sklep stranke in Mussoliniju je bila s tem večina zagotovljena. Mala skupinica ljudovcev pa je celo glasovala za vlado. Ko so to videli levičarji, so se pognali proti peščici odpadnikov in bi jih bili pretepli, da niso posegli vmes posredovalci. Tudi desničarski socialisti so odpovedali. Turatijev prijatelj D'Aragona je glasoval sicer proti, toda podal je istočasno izjavo, ki je vladi prijazna.

Liberalci, katerim razpuščajo fašisti občinske svete, so glasovali za Mussolinija. Njim na čelu je stal gospod Giolitti.

Posebna duševnost.

Kako naj si to razlagamo? Dogodki, ki smo jih prej opisali, so gotovo močno vplivali na poslance. Strah je bil pri glasovanju velik pomagač. Toda kljub vsemu temu je zadržanje rimske zbornice za slovensko duševnost nepojmljivo. Kako je mogoče, da se ena ali druga stranka spusti v brezobziren boj proti vladi in sklene 24 ur pred sejo, da bo glasovala proti Mussolinijevemu predlogu, a se v zadnjem hipu zmeša in spremeni svoj sklep? Med Slovenci bi bilo to naravnost nemogoče. Kar skleneš, to izvršiš, kar si rekel, tega ne prekličiš v 24 urah. Take spremembe so našemu značaju tuje. Belo je belo in črno je črno, in sicer danes, včeraj in jutri. Samo nepreračunljiva, čustvena in spremenljiva narava Italijanov nam more tolmačiti zadržanje rimske zbornice. Mi Slovenci smo zagledali nove strani italijanske duševnosti, ki jo bomo težko kedaj do dna spoznali.

Markov protokol.

V Jugoslaviji so avtonomistične stranke priobčile v časopisih dogovor, ki se je bil svoječasno sklenil med radikali in avtonomisti. Ta dogovor je imel biti podlaga za sporazum med Srbi, Hrvatji in Slovenci. Doslej so ga držali tajno in ni nihče poznal njegove vsebine. Sedaj pa je Radič ta zapisnik ali protokol objavil. Dokazati hoče, da je imel on dobro voljo za sporazum, a da so ga radikali prevarili. Torej so oni krivi, če ni prišlo do poravnave med Hrvatji in Belgradom. Tako zvan Markov protokol je važen politični dokument in ga zato v glavnem priobčimo našim bralcem.

Kaj so zahtevali Hrvati in Slovenci?

Ko so se aprila t. l. sestali v Zagrebu Radič, zastopniki L. L. S., radikali in muslimani, so stavili Hrvatje in Slovenci svoje posebne zahteve na radikale. Ravnotako so storili muslimani. Radič je zahteval od radikalcev v glavnem sledeče:

1.) Vse občine na Hrvatskem morajo imeti svoje izvoljene župane in negerente, 2.) Politični obojenci se pomilostijo, 3.) Kraljevi namestni in veliki župan se imenujeta na Hrvatskem v sporazumu z Radičem.

To so bile glavne zahteve Hrvatske kmetijske stranke.

Dr. Korošec je zahteval za Slovenijo isto in je dodal še sledeče:

1) Razpustijo se vse nasilne organizacije v Sloveniji, v prvi vrsti Orjuna, 2.) V sporazumu z L. S. L. se izmenjajo vsi pristranski načelniki pokrajinske uprave za Slovenijo, 3.) Slovensko vseučilišče v Ljubljani in šole v Sloveniji morajo biti de- narno podprte.

nila Nell, ki je bila vsa iz sebe, »toda mislila sem, da je mesec ves okrogel.«

»Okrogel je takrat, kadar je poln«, je pojasnil inženjer, »to se pravi, kadar je v opoziciji k solncu. Danes pa je to zadnji krajec in zato je podoben — kot meni naš prijatelj Jack — brivski skodelici.«

»O, gospod Starr«, je pripomnil Jack Ryan, »o, kako podcenjujoča primera! Mesec pa brivska skledica! Ravno kar sem hotel mesecu na čast zapeti:«

»Noči kraljica, na svoji poti kak ljubko...«

Toda vaša opazka mi je vzela vse veselje!»

Medtem je lezel mesec vedno višje in višje in poslednje meglice so se mu umaknile. Zvezde v njegovi bližini so bledele, ugašale... Molče se je opajala Nell nad čudovito nebesko igro, saj so njene oči prav lahko prenašale milo lunino svetlobo, nje pod pritiskom severozapadnega vetrepetavala in mnogo govorila.

»Vstopimo, dragi moji«, je bodril

Te točke morjo radikali izpolniti ako hočejo, da pride pozneje do končnega sporazuma.

Kaj so zahtevali radikali?

Zato so se pa ovezali avtonomisti, da postane predsednik parlamenta radikalec, vsi radikalni poslanci morajo biti od parlamenta potrjeni in vlada naj bo sestavljena iz samih pristašev srbske radikalne stranke. Radič trdi, da so avtonomisti držali dano besedo in izvršili, kar so obljubili. Predsednik zbornice je radikalec, radikalni poslanci so vsi potrjeni in na čelu države stoji čista radikalna vlada. Ali je pa tudi Pašič izvršil dano besedo? Radič trdi da ne. Stari lisjak je speljal Radiča, S.

L. S. in muslimane na led in si sedaj zadovoljno mane roke. Radič pravi, da je že minulo četrt leta od zagrebškega protokola in Pašič ni izvršil niti ene točke dogovora. Dela se, kakor da se ni nič zgodilo in se ne mara več pogajati z avtonomisti. Nasprotno! Izjavil je, da bo Radiča in njegovo stranko krepko stisnil, če ne postane pametna.

Zato je pretrgal Radič vse zveze z Pašičem in mu napovedal boj. Sporazum se torej oddaljuje in treba bo mnogo truda in dobre volje, da se pomirijo razmere v državi. Zelimo, da bi boji čim prej minili in da bi napočil kmalu čas sporazumnega dela za utrditev mlade države.

DNEVNE VESTI.

Govor poslanca Wilfana

Zalibog nismo dobili govora, kakor ga je drzal dr. Wilfan pri glavni razpravi v rimskem parlamentu. Zato se moramo omejiti na to, kar prinašajo laški listi.

Dr. Wilfan je predložil parlamentu dnevni red, v katerem zahteva, naj se zbornica izjavi, da morajo imeti narodne manjšine v italijanskem parlamentu primerno zastopstvo.

Ni izključeno, da je volilna reforma dobra, četudi je izzvala toliko nasprotovanja. Danes je najvažnejše, kako se bo izvedla v praksi. Govornik ne more imeti nobenega upanja, da se bodo volitve izvršile v popolni svobodi, kajti oblastva, ki morajo skrbeti za izvršitev volivnega reda, so izšla iz vlade, ki je izšla iz nasilja in se tudi danes drži na oblasti z nasilnimi in protizakonitimi sredstvi. (Ropot na desnici). Svoboda glasovanja bi bila najboljšje zavarovana, ako bi sodilo o izidu volitev sodišče in ne volilni odbor parlamenta, ker ta izhaja iz zbornice in sodi zato po političnih vidikih. (Ropot na desnici). Govornik trdi, da uničuje ta zakon pravico slovenskih manjšin do parlamentarnega zastopstva in v nasprotju z vsebino mirovnih pogodb so te manjšine popolnoma odrezane od življenja države, kateri so priklopljene, in se nahajajo v položaju podjarmljenih. (Živahen ropot na skrajni desnici). Govornik poziva vlado, naj premišljuje o tem težavnem položaju, kajti če se nadaljujejo dosedanj sistem nasilja, bo slovensko ljudstvo primorano, da se obrne v obrambi svojih pravic na vest drugih civiliziranih narodov. (Silen ropot na desnici). Giunta: »Vi točete Italijane v Ljubljani! Nehaj! Ti si Hrvat!« Wilfan: »Smatram se za italijanskega državljan«. Giunta: »V parlamentu govoriš tako: «Vi ste zadnja postojanka Belgrada».

Banelli: »Nasilja izzivate vi! Spomnite se na leto 1915«. Giunta in De Vecchi: »Ostrogot!«

Wilfan: »Sem italijanski državljan!« Giunta: »Pojdite v Belgrad, vi črede divjih ušivcev.

40.000 kandidatov.

General De Bono, eden prvih voditeljev fašizma je izjavil pred kratkim, da je v parlamentu prostora za 535 poslancev, a kandidatov, ki hočejo priti po vsej sili v parlament, da ni ničmanj kakor 40.000. To se bodo med seboj tepli, ko bo treba sestaviti liste!

Čreda ušivcev.

Fašistovski poslanec Giunta je imenoval med govorom poslanca Wilfana Slovence čredo ušivcev. Kaj pravite k temu gospod spisatelj in »ušivec« Bandelj, kaj meni o tem »ušivec« Peternel, kako sodite o stvari nadučitelj »ušivec« Toroš in kaj si misli o stvari ostala »čreda«? Radovedni smo, kako bo »Nova doba« nastop Giunta zagovarjala.

Ali veste, koga hvalite?

Tržaški »Piccolo« hvali naš deželni kmetijski urad, ki je leta 1921, začel razdeljevati med goriške kmete živino na račun vojne odškodnine. Vsega skupaj so prejeli naši kmetje 3581 glav goveje živine v vrednosti 5 milijonov 810 tisoč 600 lir, nadalje 1029 konj v vrednosti 4 milijonov 502 tisoč 495 lir in 971 ovac, ki stanejo 141.390 lir. Naša živinoreja se je torej obogatila za 5581 glav v vrednosti 10 in pol milijonov lir. Komu gre za to zaslugu? Brez dvoma bivšemu avtonomnemu deželnemu odboru, ki je pod vodstvom dr. Pettarina organiziral boljšanje naše živinoreje. Iz pisave Piccola bodo kmetje najboljšje spoznali, kakšnega pomena je bil goriški deželni odbor za domače kmetijstvo.

JULES VERNE:

ČRNA INDIJA

ROMAN.

Prosto poslovenil Z. Z.

Deklica je z roko pokazala proti vzhodu kjer so jele nižje plavajoče megle rdečiti.

»Ne, ljuba Nell« je odvrnil Harry, »tam bo izšel mesec.«

»Da, mesec« je povzel besedo Jack Ryan, »ta prelestna nebeska skledica, ki jo vodijo po nebesnem oboku duhovi in ki nabira vase roje zvezd.«

»O, Jack«, je pripomnil inženjer, »do sedaj še nisem vedel, da si ljubitelj tako drznih prisnodob.«

»No, gospod Starr, jaz mislim, da moja prisnodoba ne laže. Saj vidite, da izginjajo zvezde v istem redu, kot se vzpenja mesec. Zakaj bi torej ne smel misliti, da padajo vanj?«

»Rečimo raje, Jack«, je pojasnil inženjer, »da zvezde obledevajo pred močnim luninim sijajem.«

Ah, kak divno je vse to!« je vzklik-

inženjer, »pred solničnim vzhodom moramo dospeti na pobočje Arthur-Seat.«

Ladjica, ki jo je čuval čolnar, je bila pritrjena na kol ob obrežju. Nell in njeni spremljevalci so vstopili. Razvili so jadro, ki se je vzbočilo pod pritiskom severozapadnega vetriča.

Kako prelestna je bila ta nova pojava za deklico. Čeprav je bila že preje večkrat na aberfoylskih jezerih, po katerih sta z mučnim naporom veslarja s Harryjem, jo je vendar ta vožnja vse drugače prevzela. Po vodni gladini so drsli lahno in udobno kot v kakem zrakoplovu. Nekoliko nazaj prislonsena se je Nell radovala nad nežnim zibanjem ladjice. Od časa do časa se je na širono vodno planjavo vlegel mesečev žarek, in tedaj se je zdelo, da je ladja prerezala v milijonih lučicah utripajočo posrebreno širino. Vzdrž obrežja so sumotali mehki valovi svojo enomerno uspavanko. V resnici: ta nočna vožnja je bila čarobna! Pri vsem tem so se Nell-i oči neho-

te zaprie. Polastila se je prehodna utrujenost. Glavico je naslonila Harryju na prsi in se spustila v lahno spanec. Harry jo je hotel zbuditi, da bi ji ne ušla prelest noči. Toda inženjer mu je dejal:

»Pusti jo, naj spava; dveurni počitek jo bo pripravil dovzetno za vtise žarnega dneva!«

Proti drugi uri zjutraj je ladjica pristala v Granton-pier-u. Ko je trčila ladja ob breg se je Nell prebudila.

»Ali sem spala«, je vprašala.

»Ne, moje dete«, je odvrnil James Starr, »ti si le sanjala, da spiš.«

Noč je bila svetla. Mesec je stal visoko na nebu in razlival vsenaokrog svoje žarke. V majhnem grantonskem pristanu je bilo le malo ribiških čolnov, ki so se lahko zibali na dolgih valovih. Proti jutru se je veter polegel. Brezsoparno ozračje je obetalo krasen poletni dan. Le na obzorju je še ždel topel dih, a tako nežen in prosoben, da bi ga prvi plahi jutranji žarki lahko hipoma raztrgali.

Nov razpust.

Vlada je razpustila občinski svet v Puli in imenovala izrednega komisarja. Tako je torej tudi glavno mesto Istre brez zakonitega zastopstva.

Kam ?

Izbrana knjiga dr. Brumata se dobi v knjižnici K. T. D. v Gorici.

Zopet spremembe v goriškem fašju.

Pred kratkim smo poročali, da so imeli goriški fašisti občni zbor in si izvolili novo vodstvo. Sedaj smo zvedeli, da se je izvršila v fašistovskih vrstah zopet sprememba. Iz vodstva so izstopili profesor Venezia, stotnik Godina in profesor Simsig, sin bivšega ravnatelja goriške gimnazije. Tajništvo fašja je vzelo njihov odstop na znanje in naročilo profesorju Venezia, naj prevzame začasno vodstvo goriških fašistov. Novi šef stranke je uradnik na deželni odbor, kjer načeljuje statističnemu oddelku.

Pozdrav podprefekta.

Novi podprefekt v Gorici komendant Nicolotti je poslal našim županom okrožnico, v kateri jih prijazno pozdravlja. Novega moža ne poznamo prav nič in ne vemo še, kakšno bo njegovo ravnanje s slovenskim ljudstvom.

Oproščeni vojaške službe.

Vojni minister ima kakor znano pravico, da dovoli gotovim vojakom skrajšano vojaško službovanje. Toda on ima še večjo oblast! Vojake skrajšano vojaško službo lahko popolnoma oprosti vojašine, ako so bili vpoklicani za časa naborov letnika 1903 in starejših letnikov. To pravico ima minister po kr. dekretu 7. januarja 1923. Kakor poročajo iz Rima, se je minister svoje pravice poslužil in odredil, da se imenovani vojaki oprosti vojaškega službovanja. Vojaki, katerih se stvar tiče, naj se obrnejo na svoj naborni okraj, kjer dobe oprostilni list.

Zveza primorskih tobakarnarjev

v Gorici, na Travniku št. 20, je poslala vsem članom poziv, ki ima tole vsebino. Dožim so si skoro vsi drugi stanovi opomogli, se nam tobakarnarjem godi vedno slabše. Neka skupina spekulativcev, ki deluje z dobičkom 100 od 100. sili v to, da bi nam finančno ministrstvo zmanjšalo prodajno za vošenke (vzigalic, cerini) od 7% na 5 in pol %; seveda bi morali mi vrhutega nositi vse prevozne stroške od zaloge do trgovine.

Ves naš trud proti tej krivični odredbi ni imel nobenega uspeha.

Tobakarnarji! Doslej smo se še vedno udali, ker je šlo vse to, kar smo mi izgubili, v državno blagajno. Topot pa ne bomo popustili v boju, zakaj toplot hočejo spekulanti spraviti dobiček v svoje žepce.

Zveza tobakarnarjev dviga svoj slovesen protest proti tej novi v krivici v škodo stanu, ki je najbolj zvest sodelavec državne uprave, ki dela brez omejitve urnika. Naš protest se dviga proti nenasišnim spekulantom.

Tovariši, bodite disciplinirani in odvracajte blago, ki bi vam ga ponujali znani spekulanti. Vsi složno za pravice 47 tisoč družin naše italijanske države. Akcijski odbor.

Dijaška Matica.

V soboto dne 21. t. m. ob 9 uri zvečer se bo vršil v Krepljah pri Dutovljah v prostorih Kletarske in vinarne zadruga izredni občni zbor »Dijaške Maticice« v Trstu. Na dnevnem redu so sledeče točke: 1.) Določilo članov visokošolskega odbora, 2.) organizacija agitacije za D. M. s posebnim oziranjem na sodelovanje dijaštva, 3.) slučajnosti. Z oziranjem na dejstvo, da je ostalo dijaštvo kljub vsem dosedanjim pozivom z malimi izjemami pasivno, polaga »Dijaška Matica« svojo zadnjo upanje na ta občni zbor, kjer se bodo pozvali dijakci na delo, kajti le oni sami morejo rešiti D. M.

GOSPODARSTVO.

Kako se preskrbuje Primorsko z mesom?

Naša država nima dovolj razvite zivnoredje, da bi z domačim mesom zadovoljila potrebe prebivalstva. Italija mora uvažati živino in meso iz Amerike in srednje Evrope, sedaj posebno iz Jugoslavije. V Trstu, Milanu, Rimu in Torinu vidiš na trgu izvečine inozemske živine. Italijanska vlada obrača seve uvozu mesa in živine veliko pažnjo, ker je od tega odvisna prehrana njene prebivalstva. Posebno v zadnjem času se je pečala vlada s tem vprašanjem. Postavila si je za cilj, da zniža cene mesu in zmanjša tako draginjo v državi.

Trgovinski minister je odredil, da se znižajo carine na živino in meso iz tujine. Posledice te odredbe bi se morale kmalu pokazati v vsakdanjih cenah mesa. Preteklo je že precej časa, odkar je vlada izdala to odredbo, toda do danes se ni v drobni razprodaji opazila še nobena izprememba. Meso ima isto ceno, kakor ga je imelo prej. Zato je sklical trgovinski minister Rossi v Rim sestanek, katerega so se vdeležili zastopniki male obrti in trgovine, vlada in odposlanci mesarjev.

Iz Primorskega se je vdeležil posvetovanja tudi neki dr. Volpi, ki je priobčil v listih zanimivo poročilo o trgovini z živino na Primorskem. On trdi, da je pri nas meso dražje in tudi slabše, kakor v ostali državi, kar se občuti posebno v Trstu. Zakaj je Trstu meso slabše? Trst je mesto, skozi katero gre vsa živina iz Jugoslavije in Italijo in trgovci pokoljejo v Trstu vse volove, ki so slabi in suhi in ne morejo prenesti dolgega potovanja v notranjost države. Vse, kar je najslabše, se v Trstu postavi pod nož in proda v naglici prebivalstvu.

Veliki prekupčevalci z živino.

Zato bi moralo biti meso vsaj bolj poceni, pa je ravno nasprotno. Kdo je temu kriv? Veliki prekupčevalci z živino. V Trstu je skupina veletrgovcev, ki imajo že iz prejšnjih časov dobre zveze z zaledjem, kupujejo na debelo živino in so popolni gospodarji trga. Oni narokujejo cene in kvaliteto mesa, ki pride v razprodajo. Od njih so odvisni skoro vsi mali mesarji, ker nimajo kapitala, da bi kupovali živino na debelo. Razen tega ne pozna Trst rednih zivinskih sejmov kakor druga mesta.

Vzrok draginje je tudi preveliko število mesnic. V Trstu je u. pr. kar 300 mesnic. Če vpoštevamo, da porabi Trst vsaki dan 200 kvintalov mesa, pride na vsako mesnico dnevno 35 kg. Toda velik del živine porabijo paroplovne družbe, bolnišnice in vojaščina, ki ne kupujejo mesa v mesnici. Ako odstejemo te količine od imenovanih 200 kvintalov, pride na vsakega mesarja le 40 kg. na dan. In od teh 40 kilogramov mora živeti njegova družina, pomočniki in vajenci, od teh 40 kg. je treba plačati najemnino za lokale, davke, pristojbine itd. Da se ti stroški plačajo, se mora pač povisati cena mesa in tako raste draginja. Preveliko število mesarjev zene cene kvišku, in sicer na račun konsumentov. Zato so stavili v Rimu predlog, naj vlada omeji število mesnic ali vsaj prepove vsako novo koncesijo.

Organizacija zivnoredjecev.

Najhujše zlo pa je poimanjkanje organizacije med primorskimi zivnoredjecev. Ne smemo zabiti, da se porabi v Trstu 90 od sto jugoslovenskega mesa in sele 10 od sto domačega. Premoč inozemske živine je torej ogromna.

Položaj naših kmetov je resen, njihov konkurenčni boj zelo težak. Te razmere kričijo po organizaciji domačih zivnoredjecev. Čim bolj si šibek, tem boljše moraš biti organiziran. Drugače propadeš. Šele v zadnjem času se je pri nas

ustanovila zivnoredjevska zveza. Bil je zadnji čas, da smo se na to spomnili. Ena najodličnejših nalog zivnoredjevske zveze mora biti skupna prodaja živine. Kmetje morajo nastopiti sami — brez posredovalcev — na zivinskem trzišču. Pristrici mora premoč velikih zivinskih prekupčevalcev, ki drže v pesteh male mesarje, kmete in konsumente. Velika vnočevalnica za živino mora biti cilj naših organiziranih kmetov. Delo je težavno in zahteva mnogo žrtev. Toda v drugih deželah so kmetje svoj cilj že dosegli. Na Dunaju, na Češkem in v Nemčiji stoje ponosne vnočevalnice organiziranih zivnoredjecev, ki segajo odločilno v gospodarsko življenje svoje dežele.

Kar so dosegli drugi, morajo doseči in izvojevati tudi slovenski kmetje v Italiji.

VALUTA.

Dne 18. julija si dal ali dobil:
za 100 dinarjev — 24.80 — 25.10 l.
za 100 avstr. kron — 3.2 — 3.4 st.
za 1 dolar — 28.20 — 28.30 l.
za 1 funt 106.70 — 107.10 l.

MESTNE NOVICE

Grozna avtomobilska nesreča.

V ponedeljek dne 16. t. m. se je pripetila v bližini Sp. Idrije grozna avtomobilska nesreča, ki je zahtevala dve človeški žrtvi. Z uradnim avtomobilom tolminske podprefektore se je vozil proti Idriji inž. Marcuzzi s svojim stricem Marcuzzijem, trgovcem v Gorici. V bližini Sp. Idrije je avtomobil iz dosedaj še neznanih vzrokov zavozil s ceste in se prevrnil v Idrijo. Oba Marcuzzija sta si zlomila tilnik in sta obležala na licu mesta mrtva. Ko so ju potegnili izpod avtomobila, sta bila že narliča. Šofer in neki zidarski mojster, ki se je tudi vozil z avtomobilom, sta k sreči ostala brez težkih poškodb. Inž. Marcuzzi je bil rodom Goričan, star okrog 40 let. Nastavljen je bil kot inženir pri obnovitvenem uradu tolminske podprefektore. Ob priliki krmških dogodkov je trdil, da je izključena poškodba spomenika v sled strele, temveč je isto gotovo povzročila zločinska roka. Njegov stric je bil trgovec v Gorici in v italijanskih krogih dobro znan. Vest o težki nesreči je pretresla celo mesto.

Porotno zasedanje.

Svoječasno smo poročali, da poletnega porotnega zasedanja ne bo in da je porotno zasedanje odloženo do jeseni. Proti vsemu pričakovanju so se pa že pred dobrim tednom pričele pred tukajšnjim porotnim sodiščem porotne razprave in je prišlo na vrsto že več slučajev. V ponedeljek je bila končana obravnava proti Tomažu Terpinu iz Trtnika pri Podbrdu. Obtožen je bil, da je dne 14. aprila m. l. zabodel podbrškega maršala karabinerjev Scana, ki je na posledicah umrl. Obsojen je bil na 20 let ječe. — V torek se je pričela razprava proti Italjinomu Del Zotto in Ulisse Gandelti, ki sta obtožena, da sta hotela v noči dne 8. junija 1922 v Batah z oboroženo silo orepati svojega rojaka Zorattija. V prihodnjih dneh prideta na vrsto slučaj Lutman in ročinjski umor.

Kaj je novega na deželi

AVČE.
V nedeljo dne 8. t. m. dopoldne je v našem »Izob. društvu« predaval po posredovanju »Prosvetne zveze« g. ing. Rustija v kmetijskem gospodarstvu. Govornik je po stvarnem strokovnem potoku vzpodbujal številne navzoče gospodarje za združništvo, ker le v tem stoni obstoj in rešitev našega ljudstva, v nasprotnem slučaju mu pa proti gotovim pogin. Želeti je, da niso našle besede g. inženirja gluhih ušes, temveč, da se začno naši kmetje zanimati za stvar in ustanove čimprej svojo strokovno organizacijo. G. inženirju izrekamo pa iskreno zahvalo in prošnjo, da se za nas tudi v bodoče zanima. Popoldne je predaval g. inženir na prošnjo g. kurata Klanjščeka o isti stvari v Levpi.

Iz naših gor.

Mislili boste, da se pleše le v goriški okolici, ko nečujete poročil od nas. Toda motite se. Jako »lep vzgled« smo imeli v tem oziru pred kratkim v Levpi, kjer smo kar dve nedelji zaporedoma plesali. V nedeljo dne 8. t. m. so pa priredili velik javni ples celo v Cvetrežu, gorski vasi, ki šteje menda komaj pet hiš in v kratem se bomo kakor čujemo, zopet vrteli. Le tako naprej! Potem pa tarnajte o slabih časih!

RUTI nad Volčami.

Dne 12. t. m. je po daljši boleznii v najboljši ženski dobi 32 let mirno v Gospodu zaspala Jožefa Jug. Dne 14. t. m. je bil pogreb z dvema krstama, kar naša vas gotovo še ni videla. N. p. v m.!

STRZIŠČE.

Dne 13. t. m. smo imeli pri nas sv. birmo. Praznovali smo velepomembni dan prav slovesno in nismo šli kljub velikemu delu, ki ga imamo čez glavo,

nič na delo. Prevzvišeni knez nadškof nas je zapustil prav zadovoljen. Vse drugo je bilo še dosti dobro, samo cerkveno petje bi bilo lahko boljše. Zganite se, ki ste za to sposobni!

STANJEL.

V soboto 14. t. m. ob 3 h zjutraj je začelo goreti seno v poslopju družine Bratina št. 12. Ogenj se je širil s tako naglico, da si je uboga družina komaj rešila življenje. Morali so skozi okno po lestvici bežati. 18letna Zolfa je zadobila precej opeklin po obrazu in po roki, ko je tekla po veži skozi ogenj na prosto. V času 1.30 ure je celo poslopje pogorelo, toliko da so rešili kravo, prašice in nekaj obleke. Tudi okrog 400 lir denarja jim je pogorelo. Vsa čast in hvala vsem, ki so pomagali pridno gasiti, da se ni požar naprej razširil. Uboga družina je brez vsega. K sreči so bili zavarovani. Pozivljamo zavarovalnico »La France«, da revežem pošteno plača vso škodo. Občinarji, pomagajte nesrečnikom vsak po svoji moči, ker v nesreči se spozna pravi prijatelj! — Za v sredo 18. t. m. so nam naznanili obisk g. prefekta v Vidmu. Želimo, da si dobro ogleda naš ubogi Kras in poizve pri našem kmečkem ljudstvu, kako trpi in gara. Upamo, da bo njegove prošnje potem bolj vpošteval in mu dal, kar mu gre po vsej pravici.

DORNBERG.

V poročilo o šestdesetletnici dornberške »Čitalnice« v zadnji »Straži« se je vrnila mala pomota. Bilo je rečeno, da je »pri deseti masi imel slovesno propoved g. Terčelj.« Nismo bili točno informirani. Razume se, da ni bilo o priliki šestdesetletnice Čitalnice nobene slovesne propovedi v cerkvi, ker to ni bila cerkvena slavnost, ampak prosvetna prireditvev.

Cirkus Krone.

Svetovnoznan cirkus Krone je prišel včeraj v naše mesto in je že začel s predstavami, ki bodo trajale do 23. t. m.

Naši očetje kapucini zapustili Gorico.

Včeraj dne 18. t. m. so zapustili tukajšnji kapucinski samostan vsled višje odredbe očetje kapucini, ki so ga dosedaj upravljali in vodili. Od štirih patrov so odšli trije v Sv. Križ, eden v Celje. Med njimi so p. Linj, ki je bival 32 let v Gorici, 81 letni p. Otokar iz Vrtojbe in p. Anton iz Gorice. Dobrot, ki so jih oni izkazali ne-le Goričanom, ampak vsej naši deželi, ni mogoče naštet, zato so jih tudi brez razlike jezika vsi ljubil in čislali. Med vojsko so kot pravi učenci dobrega Pastirja vztrajali med nami do skrajnosti in delili dobrote in tolažbo. Vrnili so se med prvimi v Gorico in nadaljevali svoje požrtvovalno delo v razrušenem samostanu. Kjer ni bilo drugih duhovnikov, so priskočili na pomoč kapucini. Skrbeli so za obnovo službe božje, delili so zakramente in bili vsa ta leta pribežališče vernikov vse goriške okolice v dušnih potrebah. V enem letu je bilo v njih cerkvi čez 60.000 sv. obhajil. V nobeni drugi cerkvi ni bilo vernikom (brez razlike jezika) tako ustrezno ko v njihovi. Naši kapucini so bili tudi duhovni voditelji in spovedniki skoro vseh duhovnikov naše škofije, Furlanov in Slovencev. Koliko milosti božje so našemu ljudstvu posredovali! Blagoslovljeni naj bodo, ki so med nami širili blagovest Kristovo.

Očetje kapucini! Težko ste se ločili od nas, a solze v očeh dragih vernikov so vam pričale, da Vaš trud ni bil brezploden. Bog, ki ne plača vsako soboto, bo plačal vam in vašim nasprotnikom. Zakaj odhajajo? Prijatelji, danes vam še ne moremo odgovoriti na to vprašanje. Pride čas, ko boste vse izvedeli. Ostanite zvesti vzvišenim naukom, ki so jih ljubljene očetje kapucini širili, in radi katerih so med nami delovali. Sodbo prepuščajmo Bogu!

Zgubljeno pero.

V nedeljo dne 16. t. m. se je izgubilo na poti Gorica — Tržaška cesta — Vrtojba — Bilje zlato stilografsko pero z ročnikom. Ker predstavlja predmet dragocen spomin, je posteni najditelj naprosen, da ga odda proti nagradi v našem upravnistvu v Gorici, Via Mameli 5.

PROSVETNA ZVEZA.

Novaki. Ker tukajšnje «Kat. slov. izobr. društvo» vsled raznih zaprek ni moglo do časa obvestiti vseh domačih ter okoliških prijateljev o svoji prireditvi v nedeljo dne 15. t. m., se prireditelj ponovi v nedeljo dne 22. t. m., in sicer ob 3 h in pol popoldne v prostorih g. Mih. Bizjaka v Dol. Novakih. Predstavljal se bo igra enodejanka: «Kje je meja», ter igra trodejanka «Veriga». Po predstavi: Šaljiva pošta, srečkanje ter prosta zabava. Ker nudita igri dovolj pouka in zabave, vabi k mnogobrojni vdeležbi odbor.

DAROVI.

Za Alojzijevisce: Na novi maši č. g. Franca Hrovat nabrali 118.— L; sl. županstvo Vrtojba 50.— L. Prisrčna hvala!

Dobre jedi - se vsak veseli

Zato kupujte Pekatete:

So najcenejše, ker se zelo nakuhajo

Vozni red železnic veljaven od 1. junija

Podbrdo	Gorica	Trst.
Podbrdo odh.	5.05 9.20	16.40 20.50
Hudajužna	5.19	16.54
Grahovo	5.35	17.10
Podmelec	5.45	17.20
S. Lucija Tol.	6.10 9.49	17.55 21.23
Avče	6.33	18.10
Kanal	6.44 10.08	18.21
Plave	6.54	18.38
Gorica N.	5.20 7.26 10.33	19.05 22.00

St. Peter	5.29	19.13
Volčjadraga	5.37	19.20
Prvačina	5.50 11.00	19.30 22.29
Rihemberg	6.05	19.45
St. Danjel	6.33 11.29	20.07
Dut.-Skopo	6.43	20.17
Repentabor	6.57	20.21
Opčine	7.06 11.56	20.39 23.19
Trst D. P.	7.45 12.25	21.15 23.46

Trst — Gorica — Podbrdo.		
Trst D. P. odh.	5.35 6.10	16.30 17.25
Opčine	6.07 7.04	17.01 18.15
Repentabor	7.14	18.25
Dutovlje-Skopo	7.24	18.34
St. Danjel	7.35	17.28 18.45
Rihemberg	7.49	18.58
Prvačina	6.52 8.01	17.49 19.11
Volčjadraga	8.09	19.22
St. Peter	8.19	19.31
Gorica Nord	7.21 8.31	18.17 19.43

Plave	8.55	20.07
Kanal	9.08	18.47 20.17
Avče	9.18	20.28
Sv. Luc.-Tolmin	8.12 9.45	19.12 21.01
Podmelec	10.01	21.15
Grahovo	10.11	21.23
Hudajužna	10.35	21.41
Podbrdo	8.50 10.50	19.50 21.56

Gorica — Ajdovščina.	
Gorica J. P. odh.	7.15 13.40 18.35 19.25
St. Peter	7.29 13.52 18.46 19.37
Volčjadraga	7.41 14.03 19.48
Prvačina doh.	7.49 14.11 19.55
	odh. 8.05 14.16 20.--
Dornberg	8.13 14.24 20.08
Batuje	8.25 14.36 20.20
Kamnje	8.37 14.48 20.32
Debravljje	8.48 14.59 20.43
Sv. Križ-Cesta	8.56 15.07 20.51
Ajdovščina	9.05 15.17 21.--

Ajdovščina — Gorica.	
Ajdovščina odh.	4.45 *) 11.10 16.15
Sv. Križ-Cesta	4.55 11.25 16.25
Dobravljje	5.02 11.32 16.32
Kamnje	5.11 11.41 16.41
Batuje	5.23 11.54 16.53
Dornberg	5.37 12.06 17.07
Prvačina doh.	5.42 12.11 17.12

	odh. 5.46 12.13 17.17
Volčjadraga	5.54 12.35 17.35
St. Peter	6.08 7.39 12.47 17.39
Gorica J. P.	6.17 7.48 12.56 17.48

VIDEM	GORICA	TRST
Odh.	Odh.	Doh.
5.25	6.28	8.15
8.00	8.59	10.45
10.10	11.19	12.40
14.00	15.09	16.55
*)17.30	18.35	—
19.55	21.01	22.55

TRST	GORICA	VIDEM
Odh.	Odh.	Doh.
—	*) 5.56	7.00
6.05	8.00	9.09
9.40	11.36	12.35
13.10	14.57	15.45
16.40	18.17	19.35
18.00	20.01	21.05

*) Ob nedeljah ne vozi.

POROČNA soba, skoraj nova je na prodaj radi selitve. Poizve se v Via Lunga št. 26/I.nadstr., Gorica.

NA PRODAJ je enonadstropna kmečka hiša s štirimi prostori, hlevom, barako in 1 njivo zemlje. Hiša stoji ob glavni cesti. Naslov: Ančilo 125 p. Kojško.

OBVESTILO. Ravnateljstvo tovarne piva

„FORST“

iz Merana naznanja svojim cenjenim odjemalcem, da s prvim julijem je prevzelo v svojo oskrb zalogo piva „Forst“ na Corso Verdi št. 34.

FELBERBAUM & ROLICH

(prej Hedžet & Koritnik)

Gorica - Corso Verdi šte. 7 - Gorica

Velika izbira moškega in ženskega sukna, raznovrstnega zefirja, perkala ter perila, velika zaloga pletenin in vezenin, kakor tudi vsakovrstnega blaga za neveste, drobnine ter vseh potrebščin za krojače in šivilje.

NA DROBNO!

NA DEBELO

Na novo obnovljena
Tovarna sodovk in pokalic v Podgori
se priporoča cenj. krčmarjem in gostilničarjem v mestu in na deželi.
Nemec in Perko, Podgora.

LEPA PRILIKA! Na prodaj je v stanu motor »Nafta«. Pismene ponudbe pod: »Prilika« na agencijo Molesini — Gorica.

TEOD. HRIBAR (nasl.) - GORICA

Corso Verdi 32 (hiša Centr. Posoj.)

Velika zaloga češkega platna iz znane tovarne **Regenchart & Rymann**, vsakovrstno blago za poročence kakor tudi velika izbira moškega in ženskega sukna.

Blago solidno!

Cene zmerne!

POHIŠTVO.

Poročne sobe kompletne, kuhinje, omare, predalčnike, posteljnjake, ponočne omarice, mize, vzmeti (šušte), blazine, stolice i.t.d.

Prodaja po nižanih cenah

Produktivna zadruga solkanskih mizariev v Solkanu, Sočebra nova 91. V Gorici:

Piazza De Amicis 7 (Trg na Kornu) — Piazza S. Antonio 9 (Na starem placu)

PODRUŽNICA

Ljubljanske kreditne banke v Gorici

Corso Verdi „Trgovski Dom“

Telefon št. 50. — Brzojavni naslov: Ljubljanska banka.

Delniška glavnic
in rezerve:
80 MILJONOV

CENTRALA:
LJUBLJANA

Reserva S H S
kron
64 MILJONOV

PODRUŽNICE: Brežice, Kranj, Metkovič, Celje, Maribor, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst.

Obrestuje vloge na knjižice po 4½% Na daljšo odpoved vezane vloge po dogovoru.

Nakup in prodaja vsakovrstnega tujega denarja. — Izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle najkulantneje.